

System dociepleń budynków

ATB TERM ST

Instrukcja technologiczna

ADEXBUD SP z o.o.
ul. Przeczna 40 32-626 Jawiszowice
tel./fax (32) 211 08 56 tel. (32) 721 81 90 tel. kom. 537206206
e-mail: info@adexbud.net
NIP: 5492436650; Regon: 123016098; KRS: 0000492807

wydanie III, styczeń 2019
aktualizował: dr inż. Jarosław Farana

instrukcja oddana do dyspozycji:

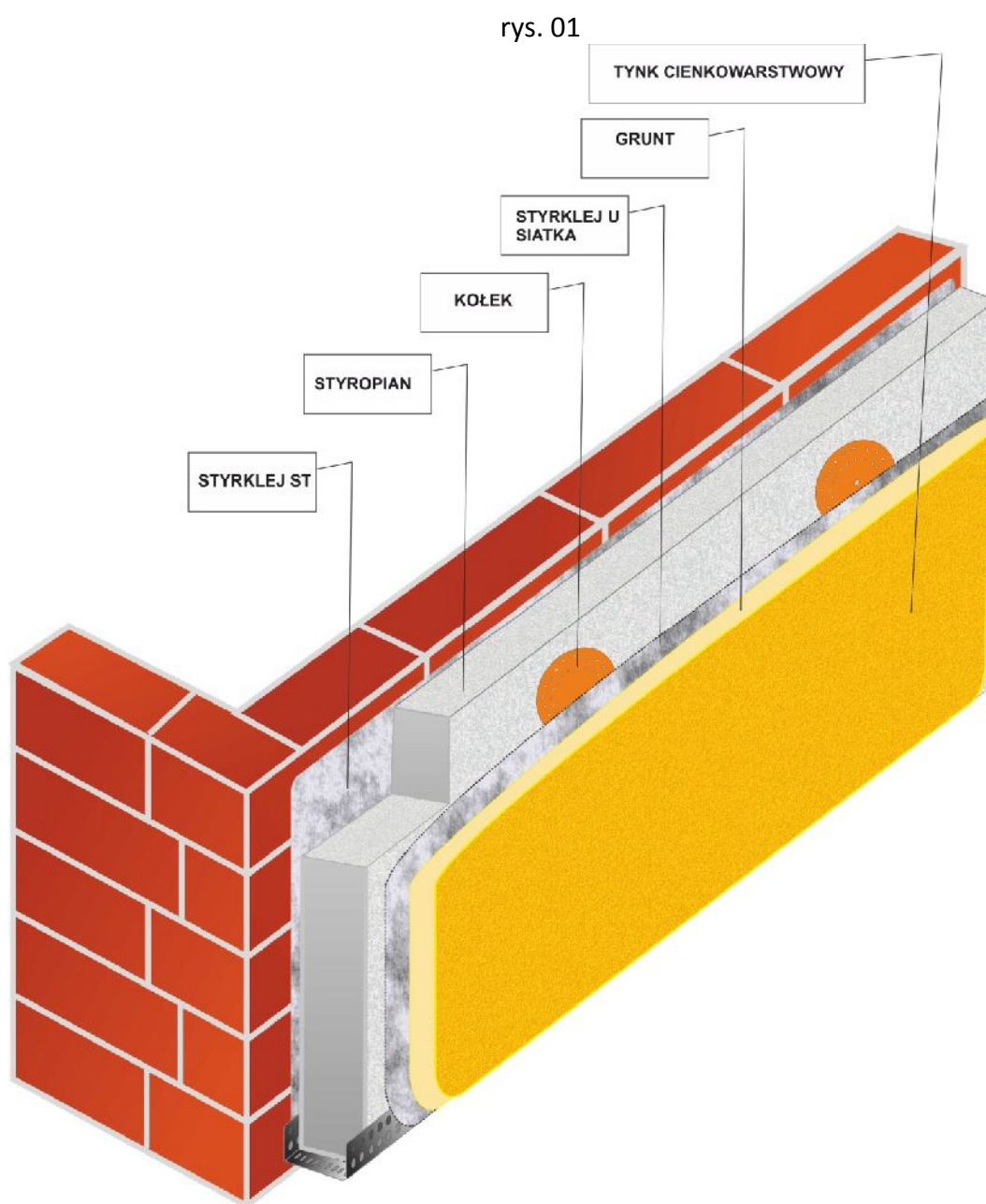
- dział rozwoju
- dział produkcji
- dział handlowy

I Wstęp

Instrukcja technologiczna służy określeniu i opisaniu poszczególnych etapów wykonywania ociepleń ścian zewnętrznych budynków systemem ATB TERM ST. Przed rozpoczęciem prac dociepleniowych, wykonawca powinien zapoznać się z dokumentacją związaną z systemem, w skład której wchodzi:

- Europejska Aprobata Techniczna ETA-13/0709 ATB TERM ST
- Instrukcja Technologiczna systemu - specyfikacja systemu ATB TERM ST
- Karty Techniczne poszczególnych produktów
- Kartach Charakterystyki wg REACH
- Atesty PZH

II SKŁAD ZESTAWU SYSTEMU DOCIEPLENIOWEGO ATB TERM ST

lp	Nazwa produktu	Typ produktu	DANE TECHNICZNE
Klej do styropianu			
1.	STYRKLEJ ST	Zaprawa klejąca do przyklejania styropianu	Opakowanie: worek papierowy - 25 kg Ilość wody zarobowej 0,2-0,22 L na 1 kg suchej mieszanki (5,0-5,5 L na worek zaprawy). Czas gotowości do pracy maksymalnie do 4 godzin Otwarty czas pracy z zaprawą minimum 25 minut
Izolacja			
2.	EPS (Płyty ze styropianu ekspandowanego)	Warstwa izolacyjna	- EPS EN 13163 T2-L2-W2-S1-P3-BS75-DS (N) 2-DS (70, -) 2-TR80 (Austrotherm EPS 042 FASSADA) - EPS EN 13163 T2-L2-W2-S1-P3-BS100-DS (N) 2-DS (70, -) 2-TR100 (Austrotherm EPS 040 FASSADA) - EPS EN 13163 T2-L2-W2-S1-P3-BS115-CS (10) 70-DS (N) 2-DS (70, -) 2-TR100 (Austrotherm EPS 038 FASADA SUPER) - EPS EN 13163 T2-L2-W2-S1-P3-BS115-DS (N) 2-DS (70, -) 2-TR100 (Austrotherm EPS FASSADA PREMIUM) -EPS-EN 113136T1-L1-W1-S1-P3-BS150-CS(10)100-DS(N)5-DS(70,-)2-DLT(1)5 (DOM-STYR EPS 100 λ 0,038) -T2-L2-W2-S1-P3-BS100-DS(N)2-DS(70,-)2-TR100 (DOM-STYR FASADA λ 0,040) - EPS-EN 13136 T2-L2-W2-S1-P3-BS115-CS(10)70-DS(N)2-DS(70)2-TR100 (DOM-STYR EPS 70 λ 0,040) Klasa reakcji na ogień: E
Łączniki			
3.	łączniki mechaniczne	łączniki	-Ejotherm NT U Plastikowe łączniki mechaniczne wbijane - Ejotherm ST U Plastikowe łączniki mechaniczne wkręcane - KOELNER KI8M Plastikowe łączniki mechaniczne wbijane - WKREŃT – MET LFN Ø 8, LFM Ø 8 Plastikowe łączniki mechaniczne wbijane
Zbrojenie			
4.	Siatka	Warstwa zbrojąca	VERTEX R 117 A101 - (AKE145 o gramaturze 145g/m ²), VERTEX R 131 A101 - (AKE160 o gramaturze 160g/m ²), VERTEX R 160 A101 - (AKE200 o gramaturze 200g/m ²), ADEXBUD A 150 - (o gramaturze 150g/m ²)
Klej do styropianu			
5.	STYRKLEJ U	Uniwersalna zaprawa do zatapiania siatki i przyklejania styropianu, zawiera włókna	Opakowanie: worek papierowy - 25 kg Ilość wody zarobowej 0,2-0,22 L na 1 kg suchej mieszanki (5,0-5,5 L na worek zaprawy). Czas gotowości do pracy maksymalnie do 4 godzin Otwarty czas pracy z zaprawą minimum 25 minut
Preparaty gruntujące pod wyprawy tynkarskie			
6.	AKRYLEX Grunt pod tynki akrylowe i mozaikowe.	Preparat gruntujący pod tynki.	Pojemność: 21 kg, 14 kg, 7 kg, 4 kg Średnie zużycie: ok. 0,3 l/m ² (w zależności od chłonności podłoża); Substancja rozcieńczająca: nie rozcieńczać. Metody aplikacji: wałek, pędzel.
7.	SI-SI Grunt pod tynk silikonowy	Preparat gruntujący pod tynki.	Pojemność: 14 kg, 7 kg. Średnie zużycie: ok. 0,2 l/m ² (w zależności od chłonności podłoża); Substancja rozcieńczająca: nie rozcieńczać. Metody aplikacji: wałek, pędzel.
8.	Silikon Grunt pod tynk silikonowy	Preparat gruntujący pod tynki.	Pojemność: 14 kg, 7 kg. Średnie zużycie: ok. 0,2 l/m ² (w zależności od chłonności podłoża); Substancja rozcieńczająca: nie rozcieńczać. Metody aplikacji: wałek, pędzel.
Wyprawy tynkarskie			

9.	AKRYLEX Tynk Akrylowy	Cienkowarstwowa masa tynkarska akrylowa.	Struktura: pełna (baranek) i drapana (kornik) Pojemność: 25 kg KOLORY: biały oraz paleta kolorów Adexbud. Metody aplikacji: ręczna - metalowa i plastikowa paca <u>Orientacyjne zużycie masy tynkarskiej w kg/m²</u> <table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td></td> <td style="text-align: center;">1,0 mm</td> <td style="text-align: center;">1,5 mm</td> <td style="text-align: center;">2,0 mm</td> <td style="text-align: center;">2,5 mm</td> <td style="text-align: center;">3,0 mm</td> </tr> <tr> <td>SP</td> <td style="text-align: center;">1,7</td> <td style="text-align: center;">2,3</td> <td style="text-align: center;">3,0</td> <td style="text-align: center;">3,7</td> <td style="text-align: center;">4,5</td> </tr> <tr> <td>SD</td> <td style="text-align: center;">-</td> <td style="text-align: center;">2,3</td> <td style="text-align: center;">3,0</td> <td style="text-align: center;">3,7</td> <td style="text-align: center;">4,5</td> </tr> </table>		1,0 mm	1,5 mm	2,0 mm	2,5 mm	3,0 mm	SP	1,7	2,3	3,0	3,7	4,5	SD	-	2,3	3,0	3,7	4,5
	1,0 mm	1,5 mm	2,0 mm	2,5 mm	3,0 mm																
SP	1,7	2,3	3,0	3,7	4,5																
SD	-	2,3	3,0	3,7	4,5																
10.	SI-SI Tynk Silikatowo – Silikonowy	Cienkowarstwowa masa tynkarska silikatowo-silikonowa.	Struktura: pełna (baranek) Pojemność: 25 kg KOLORY: biały oraz paleta kolorów Adexbud. Metody aplikacji: ręczna - metalowa i plastikowa paca <u>Orientacyjne zużycie masy tynkarskiej w kg/m²</u> <table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td></td> <td style="text-align: center;">1,0 mm</td> <td style="text-align: center;">1,5 mm</td> <td style="text-align: center;">2,0 mm</td> <td style="text-align: center;">2,5 mm</td> <td style="text-align: center;">3,0 mm</td> </tr> <tr> <td>SP</td> <td style="text-align: center;">1,7</td> <td style="text-align: center;">2,3</td> <td style="text-align: center;">3,0</td> <td style="text-align: center;">3,7</td> <td style="text-align: center;">4,5</td> </tr> </table>		1,0 mm	1,5 mm	2,0 mm	2,5 mm	3,0 mm	SP	1,7	2,3	3,0	3,7	4,5						
	1,0 mm	1,5 mm	2,0 mm	2,5 mm	3,0 mm																
SP	1,7	2,3	3,0	3,7	4,5																
11.	Silikon Tynk	Cienkowarstwowa masa tynkarska silikonowa.	Struktura: pełna (baranek) Pojemność: 25 kg KOLORY: biały oraz paleta kolorów Adexbud. Metody aplikacji: ręczna - metalowa i plastikowa paca <u>Orientacyjne zużycie masy tynkarskiej w kg/m²</u> <table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td></td> <td style="text-align: center;">1,0 mm</td> <td style="text-align: center;">1,5 mm</td> <td style="text-align: center;">2,0 mm</td> <td style="text-align: center;">2,5 mm</td> <td style="text-align: center;">3,0 mm</td> </tr> <tr> <td>SP</td> <td style="text-align: center;">1,7</td> <td style="text-align: center;">2,3</td> <td style="text-align: center;">3,0</td> <td style="text-align: center;">3,7</td> <td style="text-align: center;">4,5</td> </tr> </table>		1,0 mm	1,5 mm	2,0 mm	2,5 mm	3,0 mm	SP	1,7	2,3	3,0	3,7	4,5						
	1,0 mm	1,5 mm	2,0 mm	2,5 mm	3,0 mm																
SP	1,7	2,3	3,0	3,7	4,5																
12.	MINERAL TYNK	Tynk mineralny do ręcznego nakładania i wykonywania cienkowarstwowych wypraw tynkarskich do wewnątrz i na zewnątrz budynków.	Opakowanie: worek papierowy - 25 kg Kolor: biały i szary. Struktura "Baranek" - uziarnienie: 1,5 mm; 2 mm; 2,5 mm; 3mm Struktura "Kornik" - uziarnienie: 2 mm; 2,5 mm; 3mm Zużycie: 3 - 4,5 kg/m ² Ilość wody zarobowej 0,2-0,22 L na 1 kg suchej mieszanki (5,0-5,5 L na worek zaprawy). Otwarty czas pracy z zaprawą minimum 1,5 godziny																		

III SPOSÓB PRZECHOWYWANIA SKŁADNIKÓW SYSTEMU

Wszystkie składniki systemu (tj. zaprawy klejowe, preparaty gruntujące, masy i wyprawy tynkarskie) dostarczane odbiorcom, powinny być składowane w oryginalnych, szczelnie zamkniętych opakowaniach w stanie nieuszkodzonym. Zachowanie odpowiednich deklarowanych właściwości produktów, zapewnia tylko prawidłowe przechowywanie ich w miejscach zabezpieczonych przed wpływem niskiej bądź podwyższonej temperatury, oraz przed możliwością zawilgocenia produktów suchych. Okres przydatności do użycia określony jest w KT produktów oraz na opakowaniach.

IV WARUNKI STOSOWANIA

1. Podczas prac dociepleniowych tj. nakładania zapraw klejowych, gruntowania oraz nakładania mas tynkarskich temperatura otoczenia i podłoża powinna zawierać się w przedziale od +5° C do + 25° C.
2. W okresie po aplikacji produktów systemu dociepleniowego tj. w czasie kiedy następuje proces wysychania i wiązania spoiw temperatura otoczenia także nie powinna spadać poniżej +5° C ani znacząco wzrastać powyżej + 25° C. Dlatego projektując i przygotowując prace dociepleniowe należy wziąć pod uwagę prognozowaną w tym czasie aurę (szczególnie w okresie wiosennym i jesiennym).
3. Elewacje, które poddawane są pracom dociepleniowym powinny być chronione przed opadami atmosferycznymi (deszcz, śnieg, mżawka, mgła). Odpowiednie zamontowanie rusztowań, nie wpływa na dłuższe utrzymywanie się wilgoci.
4. Prac tynkarskich nie należy prowadzić na mocno nasłonecznionych ścianach, przy

wietrznej pogodzie oraz w razie zagrożenia deszczem bez zabezpieczenia elewacji specjalnymi siatkami osłonowymi.

5. Obiekt, na którym planowane są prace dociepleniowe powinien być odpowiednio przygotowany tj. wolny od wilgoci, zakażenia biologicznego (pleśnie i grzyby) oraz innych wad, które mogą wpłynąć na późniejsze funkcjonowanie wykonanego ocieplenia.
6. Należy bezwzględnie stosować się do zaleceń producenta systemu i zachować odpowiednie odstępy czasowe podczas wykonania kolejnych warstw systemu. Czas trwania przerw technologicznych podany jest na opakowaniu oraz w Karcie Technicznej każdego produktu.

V PRZYGOTOWANIE POWIERZCHNI POD ZASTOSOWANIE SYSTEMU DOCIEPLENIOWEGO

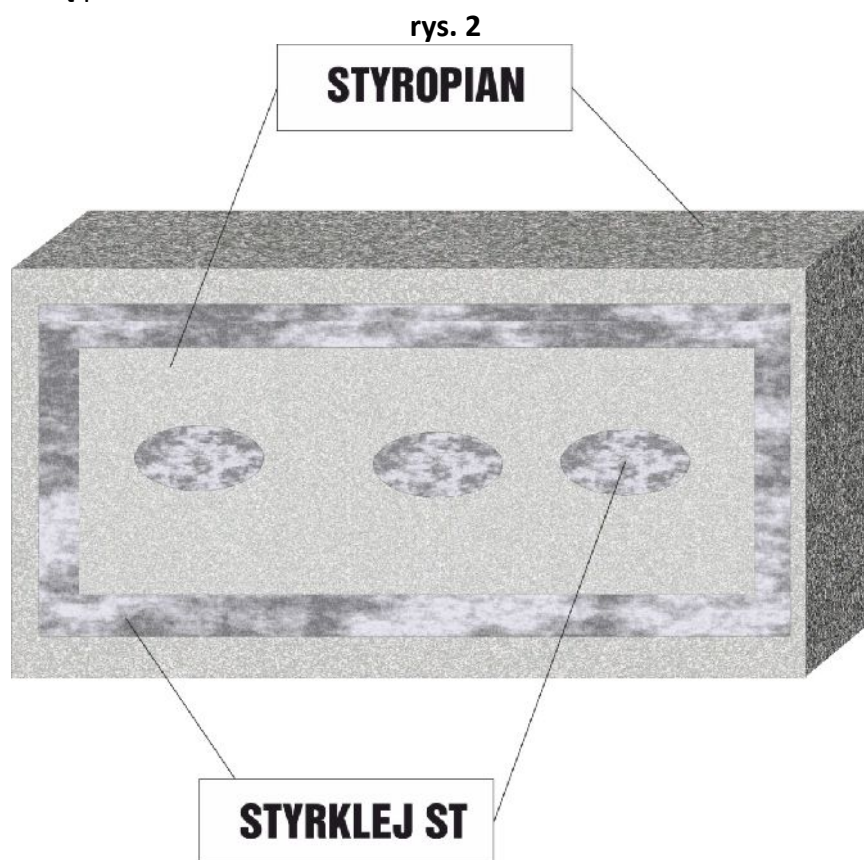
1. Typowe podłoża budowlane powinny być wyczyszczone, wyrównane, nośne, odtłuszczone i zwarte, a luźne ziarna i zanieczyszczenia należy usunąć w sposób mechaniczny lub wodą pod ciśnieniem. Wszelkie nierówności i ubytki należy uzupełnić zaprawą wyrównującą.
2. Niezbędne jest sprawdzenie czy na ścianie przeznaczonej do ocieplenia występują odchylenia od pionu. Jeśli są znaczne, formę ich wyeliminowania powinien określić architekt - autor projektu.
3. Należy wykonać próby przyklejenia styropianu, używając zaprawy klejowej, która będzie wykorzystana w całości prac. W tym celu należy w kilku miejscach przykleić 4 - 6 próbek styropianu o wymiarach 10 x 10 nakładając na całą powierzchnię przygotowanych próbek zaprawę klejową, tak przygotowane bloki styropianu mocno przycisnąć do oczyszczonych miejsc na ścianie. Po upływie 72 - 96 godzin podjąć próbę zerwania:
 - gdy zerwaniu ulegnie w warstwie styropianu - podłoże ma wystarczającą przyczepność;
 - gdy zerwanie nastąpi w warstwie zaprawy klejącej to oznacza, że jej wytrzymałość jest zbyt niska, w takim wypadku należy skontaktować się z producentem zaprawy.
 - gdy zerwanie ma miejsce na styku podłoże - zaprawa klejąca, bądź w podłożu, - brak przyczepności spowodowany prawdopodobnie nieodpowiednio przygotowanym podłożem; po dokładnym oczyszczeniu i zagruntowaniu środkami głęboko penetrującymi należy wykonać kolejne próby zerwania próbek styropianu. Jeśli nie odnotuje się poprawy wyników należy oprócz zaprawy klejącej do mocowania styropianu użyć kołków mocujących.

VI PRZYGOTOWANIE SUCHYCH ZAPRAW KLEJOWYCH

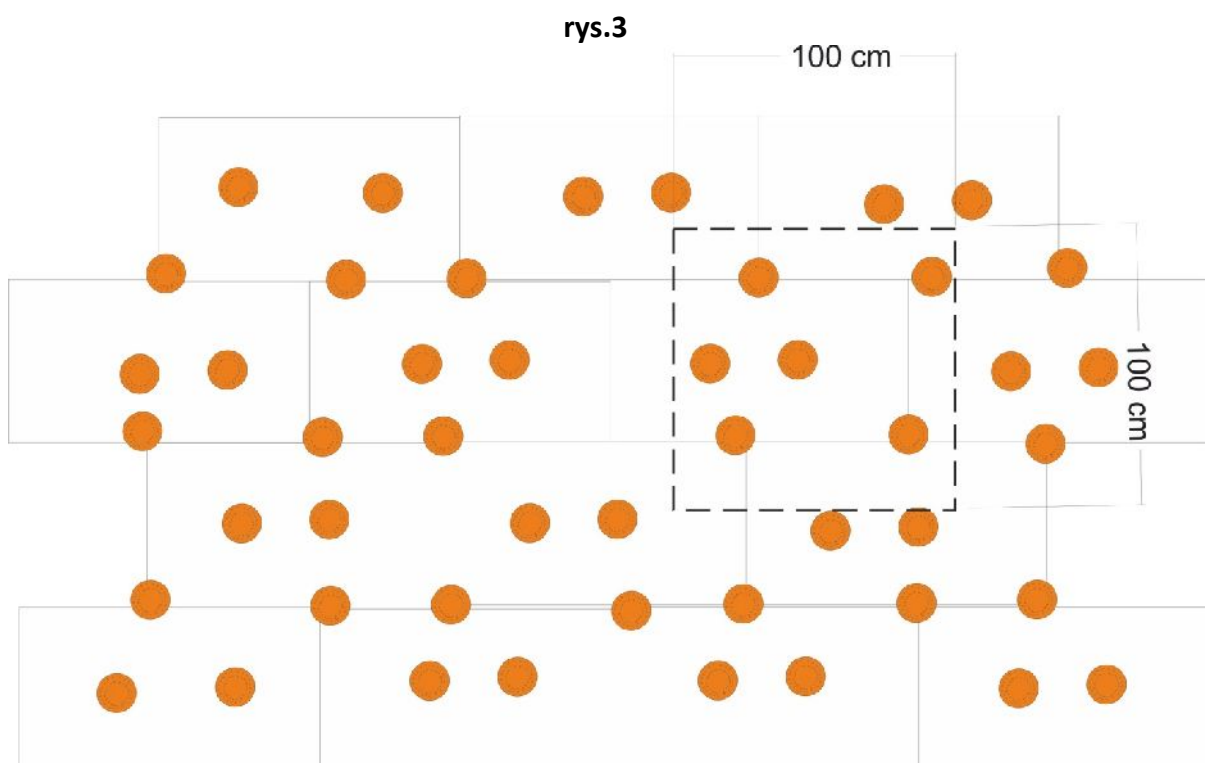
1. Zaprawy klejowe przygotowywać zgodnie z podaną na etykiecie instrukcją producenta, tj. wsypać do czystej wody w ilości ok 5,0 - 5,5 litra, 25 kg suchej mieszanki; jednocześnie mieszając mieszadłem wolnoobrotowym, aż do uzyskania jednorodnej, pożądanej konsystencji. Odstawić na około 10 minut i ponownie przemieszać
2. Zaprawa jest gotowa do użycia maksymalnie do 4 godzin w zależności od warunków atmosferycznych (temperatura podłoża nie może być niższa niż + 5° C).

VII PRZYKLEJANIE PŁYT STYROPIANOWYCH

1. Nie należy prowadzić robót w niesprzyjających technologicznie warunków atmosferycznych czyli w czasie opadów atmosferycznych oraz przy bezpośrednim nasłonecznieniu.
 2. Całość robót ociepleniowych powinna być przeprowadzana zgodnie ze sztuką budowlaną. Do prac należy przystąpić po zdemontowaniu obróbek blacharskich i rur spustowych!
 3. Należy stosować płyty styropianowe wg specyfikacji aprobaty europejskiej ETA-13/0709 - powierzchnie płyt po krojeniu z bloków powinny być szorstkie o prostych krawędziach, ostrych bez wyszczerbień.
- Przyklejanie pierwszej warstwy styropianu należy rozpocząć w odległości minimum 20 cm od poziomu terenu. W celu wyeliminowania tzw. zazębienia styropianu zaleca się stosowanie listwy startowej, która po wypoziomowaniu przykręca się kołkami rozporowymi do ściany ocieplanego budynku
4. Przy mocowaniu płyt styropianowych zaprawę klejącą nakłada się po obwodzie płyt pasem o szerokości 3 do 4 cm, a na pozostałej powierzchni nałożyć 6 do 8 placków o średnicy około 12 cm lub 3 większych placków tak, aby po dociśnięciu płyty klej pokrył co najmniej połowę powierzchni.

6. Styropian należy niezwłocznie przyłożyć na wyznaczone miejsce i docisnąć dużą pacą. Płyty układać mijankowo, na styk, dłuższym bokiem w poziomie. Należy zwrócić uwagę, by masa klejąca nie dostawała się pomiędzy krawędzie płyt gdyż powoduje to powstanie mostków cieplnych a także zmienną na powierzchni chłonność podłoża. Płyty styropianu należy tak przyklejać by, ich spoiny miały się. Jeśli podczas nakładania wystąpią szpary szersze niż 2 mm to należy je zapęnić pociętymi paskami styropianu - nie należy zaklejać ich masą klejącą!
7. Konieczne jest mechaniczne mocowanie płyt w budynkach, których wysokość przekracza 20 m, oraz na ścianach niedostatecznie oczyszczonych i nie wykazujących dobrej przyczepności. Mocowanie przy pomocy kołków jest zależne od grubości płyt izolacyjnych, należy zwrócić uwagę, by przynajmniej 6 cm długości kołka było osadzone w ścianie, a pozostała jego część nie wystawała nad powierzchnię płyty.

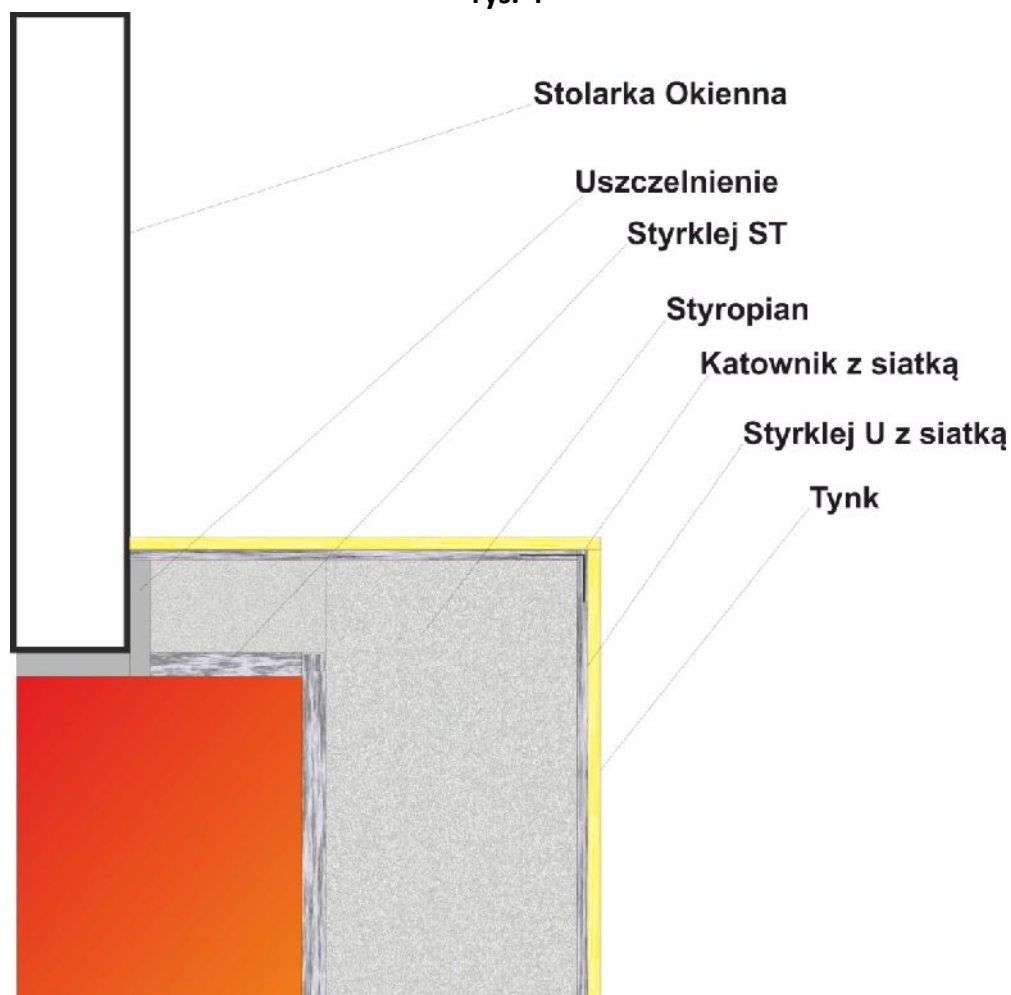
VIII ZATAPIANIE SIATKI ZBROJĄCEJ

1. Jeśli płyty styropianowe były wystawione na działanie promieni słonecznych należy przeszlifować powierzchnię styropianu, aby usunąć uszkodzoną (utlenioną) warstwę.
2. Zatapianie siatki należy wykonać przy sprzyjającej pogodzie po upływie ok 36 godzin od przyklejenia styropianu.
3. Przy wykonywaniu warstwy zbrojonej siatką, klej (przygotowany zgodnie z zaleceniami producenta podanymi na opakowaniu) aplikuje się na styropian pasami zaczynając od góry, tak aby grubość warstwy wynosiła ok 3 mm. Po nałożeniu, zaprawę należy „

przeczesać” pacą zębatą 10 x 10 i nałożyć siatkę napinając ją tak, aby nie powstały fałdy. W celu wyrównania powierzchni i całkowitego zakrycia siatki należy nanieść kolejną warstwę kleju.

4. Po ostatecznym zagładzeniu całkowita grubość wykonanej w ten sposób warstwy powinna wynosić 3 - 5 mm. Siatka powinna znajdować się w środku warstwy. Powierzchnia kleju musi być równa i gładka, a sąsiadujące ze sobą pasy siatki powiązane na zakładkę, co najmniej 5 cm.
5. Szerokość siatki powinna wystarczyć na oklejenie całych ościeży okiennych i drzwiowych. Należy pamiętać o zabezpieczeniu narożników otworów dodatkowymi kawałkami siatki zbrojącej (klejonymi na ukos).

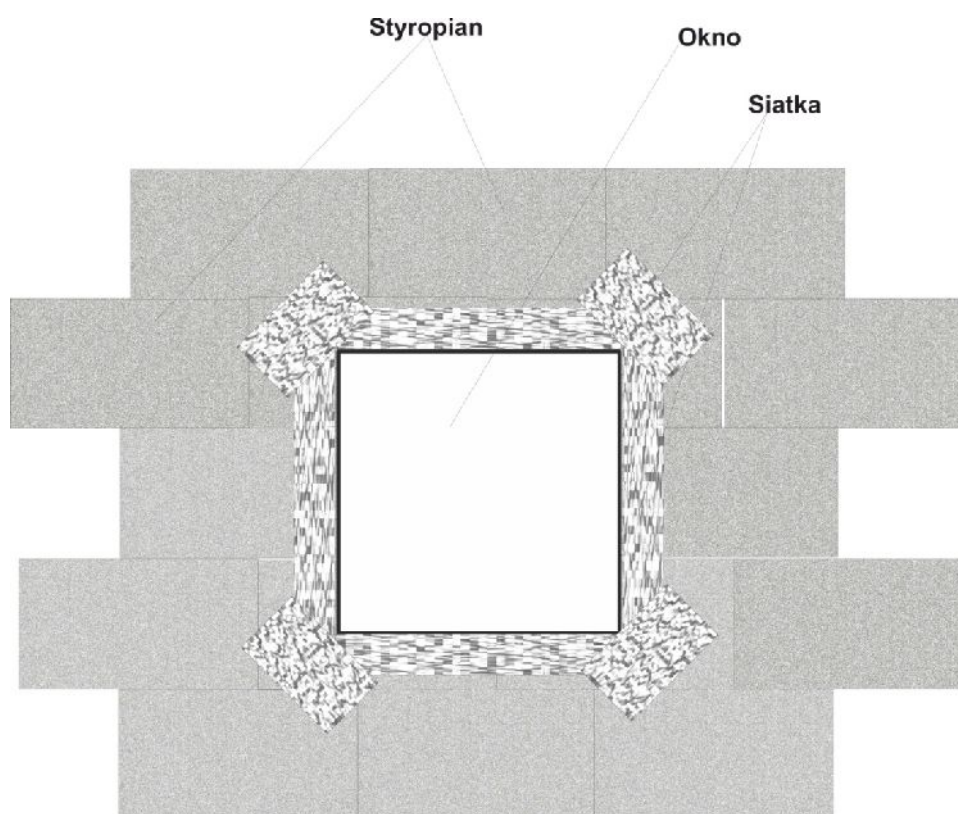
rys. 4

6. Klejąc siatkę na jednej ścianie trzeba wywinąć ją na sąsiednią ścianę ok. 15 cm, to samo dotyczy wywijania siatki na ościeża okienne lub drzwiowe.
7. Aby zwiększyć odporność użytych narożników pionowych należy je wzmocnić poprzez dodatkowe perforowane kątowniki lub siatką pancerną (siatka o gramaturze 160g/m²). W miejscach najbardziej podatnych na uszkodzenia trzeba zastosować podwójną warstwę

tkaniny szklanej, grubość warstwy zbrojonej powinna wynosić 6 mm.

rys. 5

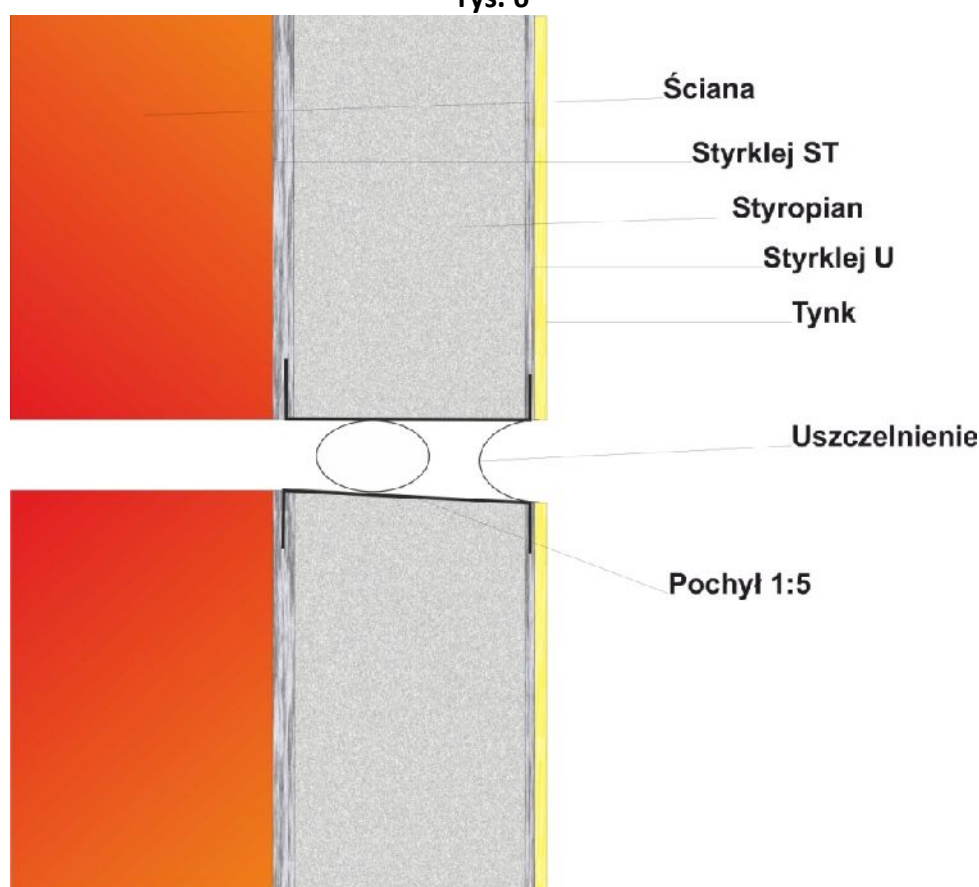
8. Czas wysychania w temperaturze +20° C oraz przy względnej wilgotności powietrza wynosi ok 12 godzin. Całkowite utwardzenie następuje po ok 72 godzinach. Niska temperatura, podwyższona wilgotność powietrza wydłużają czas wysychania nawet do kilku dni. W celu uzyskania zadowalających rezultatów nie należy wykonywać prac przy bezpośrednim nasłonecznieniu, wietrze oraz w przypadku deszczu. **Następną operację technologiczną można prowadzić dopiero po całkowitym utwardzeniu powierzchni.**

IX WYKONANIE WYKOŃCZENIOWEJ WARSTWY TYNKARSKIEJ

1. W systemach ocieplania budynków masę tynkarską należy nanosić na wcześniej zagruntowaną powierzchnię preparatem gruntującym Akrylex grunt w barwie odpowiedniej do koloru wykończenia.
2. Masę tynkarską nałożyć na grubość ziarna za pomocą pacy metalowej wykonanej ze stali nierdzewnej. Odpowiednią grubość wyprawy uzyskuje się przez kilkakrotne przeciągnięcie pacą stalową. Zużycie na 1m² jest uzależnione od granulacji tynku. Tak przygotowaną powierzchnię należy bezzwłocznie zatrzeć pacą plastikową w celu uzyskania żądanej faktury:
 - masę tynkarską o strukturze pełnej powinno zacierać się ruchami kolistymi;
 - masę tynkarską o strukturze drapanej powinno zacierać się ruchami kolistymi lub prostoliniowymi (poziomymi bądź pionowymi).

3. W celu uniknięcia śladów połączeń konieczne jest wykonywanie odrębnych elementów architektonicznych w jednym cyklu roboczym tzw metodą „mokre na mokre”. Nie należy przerywać prac tynkarskich na wyodrębnionych powierzchniach. **Poszczególne ściany należy wykonywać materiałem pochodzącym z tej samej partii produkcyjnej.**
4. Prac tynkarskich nie powinno się prowadzić w temperaturze niższej niż +5° C, na mocno nasłonecznionych ścianach i przy wietrznej pogodzie.
5. Produkt jest gotowy do użycia po dokładnym wymieszaniu, dodawanie wody do tynku barwionego może być przyczyną odchyień kolorystycznych.
6. Standardowo tynk w swoim składzie nie posiada środków algo - i grzybobójczych. Na wyraźne życzenie klienta odpłatnie zostanie wzbogacona o te środki.
7. W temperaturze +20° C oraz przy względnej wilgotności 60% całkowite utwardzenie następuje po ok. 72 godzinach. Niska temperatura, podwyższona wilgotność powietrza wydłużają czas wysychania nawet do kilku dni. Do czasu całkowitego wyschnięcia wyprawę chronić przed deszczem.
8. Należy uszczelnić dylatacje, styki i łącza z pozostałymi elementami. Szczeliny muszą być oczyszczone i wypełnione uszczelkami z pianki poliuretanowej i masą elastyczną

rys. 6

X OCIEPLANIE MIEJSC SZCZEGÓLNYCH

1. Narożniki budynków i złącza płyt prefabrykowanych

- Przyklejane bloki styropianu muszą do siebie ściśle przylegać
- Należy zabezpieczyć kątownikami narożniki wypukłe znajdujące się na kondygnacji parterowej do wysokości 2 m od poziomu terenu. Właściwą siatkę zbrojącą przykleja się na kątownik, trzeba pamiętać o przyklejeniu siatki min. 15 cm na sąsiednią ścianę z każdej strony kątownika.
- Płyty styropianowe powinny być tak przyklejone by ich złącza nie pokrywały się ze złączami płyt prefabrykowanych.

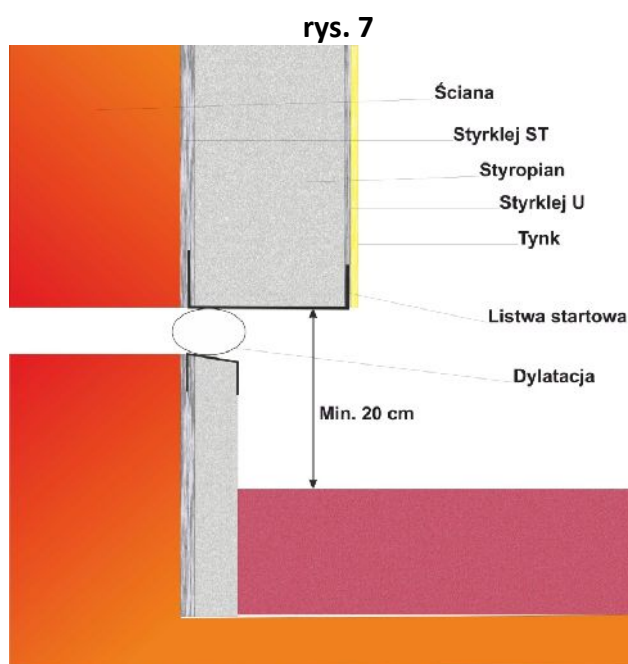
2. Ościeża otworów okiennych i drzwiowych

- Z futryn okiennych i drzwiowych należy usunąć łuszczącą się farbę, kurz i oraz inne zabrudzenia.

Do ocieplania ościeży wskazuje się używanie płyt styropianowych o grubości min 3 cm, które należy odpowiednio przyciąć tak, by przyklejone ściśle przylegały do ościeży. Jeśli z przyczyn architektonicznych nie można ocieplić ościeży poziomego, wówczas należy przykleić tkaninę zbrojącą i wykorzystać podokienniki, które z boku należy wywinąć pod przycięty styropian ościeży boczne. Wyprawa tynkarska razem z tkaniną zbrojącą powinna się stykać z powierzchnią boczną podokiennika. (rys. 4)

3. Cokół – zakończenie nad terenem

Należy zwrócić uwagę, by zastosowane płyty izolujące kończyły się 20 cm poniżej dolnej powierzchni stropu piwnicy.

- Jeżeli ściany powierzchni parteru wystają poza obrys cokołu należy je wyrównać przyklejając do płaszczyzn cokołu płyty styropianowe o określonej grubości, która pozwoli uzyskać równą powierzchnię. Przed naklejeniem ostatniej warstwy płyt styropianowych pod płytę należy podłożyć siatkę z włókna szklanego tak, aby możliwe było wywiniecie jej po krawędzi dolnej płyty ku górze i następnie zatopienie jej klejem łącznie z siatką zbrojącą zewnętrzną warstwę ocieplenia.
- W przypadku gdy powierzchnie parteru i cokołu tworzą wspólną płaszczyznę należy zastosować blaszany profil na poziomie ok. 20 cm poniżej dolnej płaszczyzny stropu nad piwnicą, na tak przygotowaną powierzchnię należy przykleić płytę styropianową i dodatkowo zastosować warstwę ochronną (2 warstwy siatki zbrojącej).

4. Balkony i loggie

- W przypadku ocieplania balkonów i loggi izolujące płyty styropianowe muszą przylegać do płyt balkonowych lub loggi od góry i dołu. Na łączeniu z płytą balkonową styropian powinien być wyfazowany, tak by po przyklejeniu siatki powstała przestrzeń została wypełniona elastyczną masą

XI OBRÓBKI BLACHARSKIE

Przy montowaniu obróbek blacharskich należy pamiętać o dostosowaniu ich do grubości ocieplonej ściany. Należy je tak zamontować, by chroniły powierzchnię przed zaciekami wody deszczowej- wskazane jest by wystawały poza płaszczyznę ściany min 4 -5 cm.

XII NAPRAWA USZKODZEŃ SYSTEMU

KAŻDĄ USTERKĘ SYSTEMU OCIEPLENIWEGO NALEŻY NATYCHMIAST USUNĄĆ

1. Nieznaczne nierówności i ubytki można usunąć poprzez ponowne pokrycie tynkiem
2. Głębokie uszkodzenia naruszające kolejne elementy systemu należy tak usunąć tak, aby naprawić wszystkie uszkodzone warstwy, niezbędne jest usunięcie uszkodzonej warstwy i zastosowanie nowej. W tym celu należy:
 - określić obszar uszkodzenia (poprzez wykreślenie prostokąta), następnie zaznaczyć przekątne i przeciąć warstwę tynku wzdłuż jednej z nich i rozchylić ją tak, by odsłoniła płytę izolacyjną;
 - ostrym narzędziem wyciąć uszkodzony fragment styropianu i na jego miejsce wstawić nowy, dopasowany;
 - na nowy fragment nakleić dopasowany kawałek siatki, ma on pokrywać złącze starego i nowego styropianu;
 - pokryć nowy obszar masą klejową, oczyścić odchyloną warstwę tynku i przykleić ją do powierzchni ściany;
 - na naprawione miejsce nanieść nową warstwę tynku.

NALEŻY ZWRÓCIĆ UWAGĘ, BY DO NAPRAWY ZASTOSOWANY ZOSTAŁ MATERIAŁ, KTÓRY BYŁ

WYKORZYSTANY DO WYKONANIA OCIEPLENIA.

W wyniku naprawy mogą powstać różnice kolorystyczne barwionej warstwy elewacji. Zmiany są wynikiem oddziaływania warunków atmosferycznych i z upływem czasu powinny ulec wyrównaniu.

3. W przypadku usterek systemu na znacznych płaszczyznach zaleca się naprawę całych powierzchni ścian lub obszarów ograniczonych m.in. wystającymi elementami budowlanymi. Zanim podejmie się prace budowlane należy przygotować ekspertyzę, która określi zakres koniecznych napraw.

*inne materiały wchodzące w skład programu produkcyjnego